

## Simulare 20.6.

LARISA BĂLAN

---

...Stăteam întinsă în barca amintirilor,  
Amintiri mai vechi sau mai noi,  
Unele dintre ele încă-și scriau codurile,  
Iar eu așteptam, tăcută, instalarea...

Aveam două vâsle pline de viață:  
Pe de o parte, vârfurile degetelor,  
Pe de cealaltă, firele de păr...  
Alergam, astfel, apa în unde ne semnificative...

Pluteam mai ușor ca niciodată,  
Cu tot plumbul care-mi umbla prin vene  
Și priveam absentă la un cer croit  
Prin împletituri de fire electrice.

Cred că a fost un scurt circuit pe undeva,  
Mi s-a părut că văd un fulger în plină zi...  
Ori poate am clipit subit  
Și un zâmbet acid s-a rescris...

E oare un avantaj, o oportunitate,  
Să-mi văd visurile secate?  
Cine m-ar cunoaște,  
Ar paria că-s dorințele mele,  
Dar ce bine că nu mă știe nimeni,  
Iar visurile-mi devin viruși...

Se ridică munți de informație,  
Care-mi îmbracă golful - golul sufletesc...  
Peisajul divin e departe de mine,  
Depart de simțuri, de nevoi, de credințe...  
Încerc să mă refac, dar n-am sistemul actualizat...

A trecut prea mult de când am uitat  
Să mai apăs butonul inimii...  
Stă oprit de prea multă vreme,  
Dar degetul ud nu m-ar ucide?

Eroare: Am uitat că sunt mașină,  
Am uitat să mă pornesc...

Restabilire...  
Simulare 20.7

# POEZII ONLINE

---

...Stăteam întinsă în barca amintirilor,  
Amintiri mai vechi sau mai noi...